

– Column –

Schaamteloos

De droom van iedere belegger: een topbedrijf in wording voor een prikke kopen en jarenlang genieten van koersappreciatie en dividend.

U als ervaren belegger realiseert zich dat uw aandelenportefeuille ook toekomstige zeperds bevat. Dankzij spreiding en die enkele topper zult u uiteindelijk toch een keurig rendement scoren.

De regels van het beursspel zijn duidelijk. Als het slecht gaat met een onderneming, daalt de koers. Soms zijn claimemissies noodzakelijk, waarbij beleggers geld mogen bijleggen om verwatering van hun belang te beperken of – dramatischer – hun onderneming in leven te houden. Een enkele keer tevergeefs, zie Imtech. Een andere keer slechts kwalijk, toen particuliere NSI-aandeelhouders ooit machteloos konden toezien hoe nieuwe aandelen tegen een fikse korting uitsluitend werden aangeboden aan grote beleggers.

Gelukkig zijn de meeste beursfondsen geen kneusjes. Koersen stijgen dan gestaag en de dividenden worden netjes bijgeschreven.

Tot zover de theorie. Helaas gelden in de echte wereld soms andere regels. Terwijl beursdebacles natuurlijk rottend op het bordje van de belegger blijven liggen, worden kansrijke ondernemingen ineens voor een spotprijs van de beurs gehaald. Ten Cate, HES, Mediq en Wessanen zijn stuitende voorbeelden waarbij grootaandeelhouders

en/of private equity – in samenwerking met het zittende management en onder toezicht van even onafhankelijke als kritische commissarissen – ondernemingen met een mager bod van de beurs halen. Uitgaande van sombere vooruitzichten betogen ze dat het bod niet mager, maar uiterst redelijk is. Voor zover die opinie niet overtuigt, helpt de dreiging van uitrookmaatregelen om het verzet van weerbarstige minderheidsaandeelhouders te breken.

Het verhaal stopt niet hier. De grote jongens gaan met hetzelfde management buiten de beurs vrolijk verder. Ze trekken de onderneming via dividend leeg en vergroten de schuldpositie maximaal. Een efficiënte balans heet dat. Na kostenreducties en lucratieve verkopen van niet-kernactiviteiten is de aankoop in recordtijd al vele malen terugverdiend. Vreemd dat die acties niet jaren eerder werden overwogen. Maar wellicht brengen ze de afgeslankte onderneming als groeibriljantje weer naar de beurs.

Ze zijn er schaamteloos genoeg voor.

ERROL KEYNER
is adjunct-directeur van de VEB

11 U heeft de opkomst van passief beleggen, beleggen in trackers, helemaal meegemaakt.

Hoe kijkt u daarnaar, is er nog plaats voor actief beheerde beleggingsfondsen?

“Allereerst denk ik dat passief beleggen iets is dat zal blijven. Voor de meeste mensen die financieel niet zoveel kennis hebben is passief een goede keuze simpelweg omdat het goedkoper en transparanter is. Ik denk wel dat er ruimte blijft voor zowel actief als passief beleggen. Voor ons is het geen discussie van actief of passief. Deze kunnen hand in hand gaan. Het gaat erom dat we toegang kunnen geven tot de beste oplossingen die er zijn tegen de beste prijs en dat we mensen kunnen helpen om de juiste keuzes te maken.”

12 Wanneer gaat de naam Binck definitief plaatsmaken voor Saxo?

“De hoogste prioriteit is om klanten over te zetten naar een platform met toegang tot meer en betere producten en concurrerende prijsmodellen. Waarbij wij natuurlijk ook op ons platform blijven innoveren om onze diensten en producten verder te verbeteren. Dat gaat wat tijd kosten en het zal per land verschillend zijn. We werken nauw samen met de partners en het hele team van Binck om ervoor te zorgen dat de klanten de overgang echt waarderen, want de migratie op zichzelf is niet de uitdaging. We moeten ervoor zorgen dat klanten van Binck begrijpen dat ze hierdoor echt een veel betere dienstverlening en een beter aanbod krijgen. Voor ons is het echt een topprioriteit dat het een win-winsituatie is voor ons en onze klanten.”

‘NU IN CASH ZITTEN KOST GELD, HET MAAKT NIET UIT OF DE BANK BETAALT OF NIET’